

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรศูนย์ฟื้นฟูอาชีพ
 คนพิการหายาดฝน จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน

นางสฤณา รัชสุ

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการตอบการค้นคว้าแบบอิสระ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราภา คุณภาพ	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์คุณฤณี ณ ลำปาง	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. ไพบุลย์ สุทรสุภา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประทีป คชศิลา	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัย ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรศูนย์ฟื้นฟูคนพิการหายาดฝน จังหวัด
 เชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้พิการ และความต้องการในการ
 เข้ารับการฝึกอบรมอาชีพเกษตรตลอดจนศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้
 พิกากับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตร รวมทั้งปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของผู้
 พิการต่อการเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตร

การวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สัมภาษณ์ผู้พิการ จำนวน 128 ราย การ
 วิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าไค-สแควร์
 (Chi-square) ผลการวิจัยพบว่า ผู้พิการกลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 25.55 ปี ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย
 จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นส่วนใหญ่ บิดามารคามีอาชีพเป็นเกษตรกร มีความ
 พิการด้านร่างกายเป็นส่วนใหญ่ ได้รับการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ 1-2 ครั้งต่อเดือน ได้รับข่าว
 สารด้านการเกษตร 1-2 ครั้งต่อเดือน มีประสบการณ์ในการทำงานเกษตร 1-2 ครั้งต่อเดือน และ
 ส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมด้านการเกษตรมาก่อนเลย มีความคิดเห็นว่าการฝึกอบรมวิชาชีพ
 เกษตร มีความจำเป็นปานกลาง ส่วนใหญ่มีความรู้ด้านการเกษตรปานกลาง ผู้พิการมีความ
 ต้องการฝึกอบรมด้านการขยายพันธุ์พืช การปลูกพืชผักสวนครัว การเลี้ยงไก่ การเลี้ยงนกกระทา
 การเพาะเห็ด การแปรรูปผักและผลไม้ การทำเกษตรผสมผสาน ในระดับมาก และด้านการเลี้ยง
 สุนัขในระดับปานกลาง

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่าอาชีพบิดา อาชีพมารดา ลักษณะความพิการ การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพศและประสบการณ์ในการเข้ารับการศึกษาอบรมมีความสัมพันธ์กับความ ต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัญหาอุปสรรคในการเข้ารับการศึกษาอบรมวิชาชีพเกษตรของผู้พิการ ได้แก่ ลักษณะความพิการเป็นอุปสรรคในการฝึกปฏิบัติงานการเกษตร เนื่องจากต้องมีการดัดแปลงอุปกรณ์เครื่องใช้ ในการทำเกษตรให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล สถานที่ฝึกปฏิบัติเป็นที่ราบสูงอยู่ไกลจากที่พัก การเดินทางลำบาก ไม่มีทุนและที่ดินในการที่จะไปทำการเกษตรหลังจากจบ การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ ส่งเสริมลำบาก รัฐไม่ให้ความสำคัญผู้พิการในการทำเกษตร ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ ควรจะ ฝึกอบรมทุกแขนงวิชาให้กับผู้พิการในภาคฤดูร้อน ส่วนในภาคปฏิบัติควรให้ฝึกในแขนงที่ชอบ หรือเหมาะสมกับสภาพร่างกายของผู้พิการ

Independent Study Title	Training Needs of Agricultural Occupation of Disabled Persons at Yarfong Vocational Rehabilitation Centre, Chiang Mai Province	
Author	Mrs. Sakuna Chaisu	
M.S. (Agriculture)	Agricultural extension	
Examining Committee :	Asst. Prof. Warapa Kunaporn	Chairman
	Asst. Prof. Dusadee Nalampang	Member
	Assoc. Prof. Dr. Paiboon Suthasupa	Member
	Asst. Prof. Prateep Kochsila	Member

Abstract

This research was aimed to study a personal factor of disabled persons, their training needs of agricultural occupation and the relationship between their personal factor and their training needs as well as problems and recommendations concerning the studied items.

The research had been done by interviewing 128 disabled persons. Data was statistically analysed by percentage, mean, standard deviation and Chi-square. The result of the study revealed that the sampling group was 25.55 years old averagely. The majority of them were male with primary school level education. Parents occupation was agriculture. Most of them were physically disabled. They contacted with the government officers of 1-2 times per month and received agricultural news 1-2 times per month with an agricultural experiences 1-2 times per month. Most of them never attended any training regarding agriculture. However they had agriculture knowledge at medium level and their training needs were at medium level as well.

Their training needs included plant propagation, vegetable gardening, poultry farm, quail farm, mushroom cultivation, vegetable and fruit preservation and integrated farming at high level. While their training needs of pig farm was at medium level.

Hypothesis testing showed that parents occupation, physical deficiency, contact with government officers, sex and training experience were highly related to training needs significantly. Many problems were forced during training attendance of these disabled people. Those were physical deficiency was a barrier while practicing, adjustment of agricultural equipment of suit individual was needed, training place was situated on a high plain and far from the dormitory, disabled persons had no land and enough capital to do agriculture after finishing training course, and contact with government officers was difficult. The last one was that government did not encourage them to proceed their agriculture activities. Recommendation from their research were that theoretical training should be provided to all disabled persons, while practical training should be provided for only persons who were interested in.